

Sygn. akt IV U 456/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 grudnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Elżbieta Wojtczuk
Protokolant	sekr. sądowy Monika Świątek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 18 grudnia 2017 r. w S.

odwołania M. Ł.

od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

z dnia 14 kwietnia 2016 r. Nr (...)

w sprawie M. Ł.

przeciwko Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

o prawo do renty rolniczej

oddala odwołanie.

Sygn. akt: IV U 456/16

UZASADNIENIE

Decyzją z 14 kwietnia 2016 r. znak: (...) Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, działając na podstawie art.21 ust.1 i ust.2 ustawy z 20 grudnia 1990r. o ubezpieczeniu społecznym rolników odmówił M. Ł. prawa do renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym wskazując, iż Komisja Lekarska Kasy orzeczeniem z dnia 12.04.2016 r. nie stwierdziła u ubezpieczonego całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym.

Odwołanie od w/w decyzji złożył M. Ł. wnosząc o jej zmianę i przyznanie mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym. Podnosił, że nie zgadza się z orzeczeniem Komisji Lekarskiej Kasy i w jego ocenie aktualny stan jego zdrowia powoduje jego całkowitą i trwałą niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym (odwołanie k.1-3).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując iż zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia Komisji Lekarskiej Kasy z 12 kwietnia 2016r., która uznała, że ubezpieczony nie jest całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym, a odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych i prawnych, które miałyby wpływ na zmianę zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.4).

Sąd ustalił, co następuje:

M. Ł. ur. (...) jest rolnikiem i podlega ubezpieczeniu społecznemu rolników (zaświadczenie dotyczące okresów podlegania ubezpieczeniu społecznemu rolników k. 3 akt rentowych). W dniu 21 grudnia 2015 r. wystąpił do Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego z wnioskiem o ustalenie prawa do renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym (wniosek k.2 akt organu rentowego).

Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował ubezpieczonego na badanie przez Lekarza Rzecznawcę, który w orzeczeniu z 8 marca 2016 r. nie uznał ubezpieczonego za całkowicie niezdolnego do pracy w gospodarstwie rolnym (wypis z orzeczenia Lekarza Rzecznawcy z 8.03.2016 r. k.46 akt organu rentowego).

Na skutek odwołania ubezpieczonego od powyższego orzeczenia Lekarza Rzecznawcy (k.48 akt rentowych) ubezpieczony skierowany został na badanie przez Komisję Lekarską Kasy, która w orzeczeniu z 12 kwietnia 2016 r. nie uznała ubezpieczonego za całkowicie niezdolnego do pracy w gospodarstwie rolnym (wypis z orzeczenia Komisji Lekarskiej Kasy z 12.04.2016 r. k. 52 akt organu rentowego). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 14 kwietnia 2016r. Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego odmówił ubezpieczonemu prawa do renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy (decyzja z 14.04.2016r. k.54 akt organu rentowego).

Zespół biegłych psychiatry i psychologa w opinii sporządzonej dnia 6.07.2016 r. na zlecenie sądu stwierdził, że ubezpieczony M. Ł. nie jest całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym. Biegli wskazali, że ubezpieczony funkcjonuje intelektualnie na poziomie ogólnej granicy normy, istnieją dyskretne zmiany w ośrodkowym układzie nerwowym, pod względem emocjonalno-społecznym cechuje się tendencją do ksobności, zamartwiania się, przeżywania smutku, koncentruje się na swojej sytuacji życiowej, ma niską odporność na sytuacje stresowe, może ulegać dekompensacji psychotycznej. Ponadto rozpoznano u ubezpieczonego uporczywe zaburzenia urojeniowe, łagodne zaburzenia procesów poznawczych na skutek zmian ogniskowych w (...). Ubezpieczony leczy się od ostatniej hospitalizacji w 2010 r. w PZP w W. przy ul. (...). Z wpisów dotyczących jego leczenia wynika, że w okresie od 2011 r. do ostatniej wizyty w 2016 r. przyjmujący ubezpieczonego psychiatry nie obserwowali u niego nawrotów choroby psychicznej (objawów wytwórczych) choć ubezpieczony stosował niskie (nawet jak na warunki ambulatoryjne) dawki Neuroleptyku (Z.) (opinia biegłych k. 19).

W kolejnej opinii zespołu biegłych: dwóch lekarzy psychiatrów i psychologa rozpoznał u ubezpieczonego łagodne zaburzenia przy przeciętnej sprawności intelektualnej, organiczną chwiejność afektywną, organiczne zaburzenia urojeniowe w długotrwałej niemal pełnej remisji objawów i stwierdził również brak całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym ze względu na stan psychiczny. W przeprowadzonym badaniu sądowo – psychologicznym przez psychologa sprawność intelektualna ubezpieczonego pozostawała na poziomie inteligencji przeciętnej (dolna granica, iloraz inteligencji w skali bezsłownej wynosił 85), zdiagnozowano ponadto dyskretne zmiany organiczne w obrębie (...) bez otępienia wraz z pewnymi trudnościami w zakresie myślenia analityczno-syntetycznego oraz koordynacji wzrokowo-ruchowej. Podczas natomiast badania sądowo-psychiatrycznego stwierdzono - pomimo leczenia przy pomocy niewielkiej dawki neuroleptyku – niemal pełną remisję uporczywych zaburzeń urojeniowych: w postaci braku ostrych objawów psychotycznych (urojeń), związanych z nimi zaburzeń zachowania, nie występował też brak aktywności celowej, utrzymywała się jedynie niewielka ksobność. Całość obrazu klinicznego nie sprowadza całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym (opinia biegłych z dn. 16.05.2017 r. k. 83-85 i opinia uzupełniająca k. 109-111).

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, obdarzonego przez Sąd wiarygodnością.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie M. Ł. nie jest zasadne i podlega oddaleniu.

Zgodnie z art.21 ust.1 i 2 pkt 5 ustawy z 20 grudnia 1990r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz.U. z 2008r., Nr 50, poz. 291 ze zm.) renta rolnicza przysługuje ubezpieczonemu, który łącznie spełnia następujące warunki: podlegał ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu przez okres, o którym mowa w ust. 2 wskazanego przepisu – w przypadku ubezpieczonego, który ukończył 30 lat – przez okres co najmniej 5 lat, jest trwale lub okresowo całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym, a całkowita niezdolność do pracy powstała w okresie podlegania ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu lub w okresach, o których mowa w art.20 ust.1 i 2 ustawy, lub nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów. W myśl art.21 ust.5 w/w ustawy za całkowicie niezdolnego do pracy w gospodarstwie rolnym uważa się ubezpieczonego, który z powodu naruszenia sprawności organizmu utracił osobistą zdolność do wykonywania pracy w gospodarstwie rolnym.

Z przedstawionych wyżej ustaleń Sądu wynika, że ubezpieczony podlega ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu. Z opinii dwóch zespołów biegłych lekarzy wynika zaś, że ubezpieczony nie jest całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym. Analizując dwie opinie biegłych Sąd doszedł do przekonania, że stanowią one miarodajny i wiarygodny dowód w sprawie, gdyż wydane zostały przez lekarzy specjalizujących się w schorzeniach występujących u ubezpieczonego, a ponadto poprzedzone zostały analizą dokumentacji lekarskiej ubezpieczonego i jego badaniem. Należy podkreślić, że ubezpieczonego badało trzech lekarzy psychiatrów i dwóch psychologów i wnioski biegłych co do braku u ubezpieczonego całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym były kategoryczne i jednoznaczne. W obu opiniach biegli nie stwierdzili u ubezpieczonego całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym. Opinie powyższe nie zostały skutecznie zakwestionowane przez ubezpieczonego. Sąd obdarzył wiarygodnością przeprowadzone dowody z opinii biegłych w całości.

Mając na uwadze powyższe okoliczności stwierdzić należało, że ubezpieczony nie spełnia ustawowych przesłanek do ustalenia prawa do renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy, bowiem nie stwierdzono u niego całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym, dlatego na podstawie art.477¹ § 1 kpc Sąd oddalił odwołanie.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w wyroku.